

Dobogókő Pilismarót felől, Dömörkapu felé vissza

Már minden pontján tekertünk ennek a túrának, de utólag én is meglepődtem, hogy pont ezt a kört még nem tettük meg. Elhatároztuk, hogy ezen a szép meleg őszi napon az erdőben bringázunk, mert már bizonyára színesednek a falevelek, és Dobogókőt is azért választottuk célnak, hogy rálássunk a színpompás lombkoronákra. Ez a számításunk annyira nem jött be, kezdődik, kezdődik, de még nem az igazi. Természetesen ettől függetlenül nagyon szép tájakon tekertünk és igazán jól éreztük magunkat. A hosszú hétvége utolsó napján volt csak kellemes az időjárás, így a népszerű kirándulóhelyek környékén teltház volt és a közutakon is érzékeltük a nagyobb forgalmat. Szerencsére az erdészeti utakon eloszlottak a bringások és gyalogtúrázók, de Dobogókőn még nem láttam ennyi embert, és az erdőben minden parkolót és környékét ellepték az autók. Most lementem a vízeséshez Dömörkapunál, ott látszott még egy kicsi a Bükkös-patak zuhatagából, de nagyjából másfél

kilométerrel lejjebb az Anna-völgyi szintkülönbségnél, amelyhez kitértünk, már csak csordogált a víz. A Duna vízállása is nagyon alacsony volt, a szentendrei Határcsárdától induló komp nem is a megszokott helyén kötött ki a szigetmonostori oldalon.